

॥२७॥२८॥२९॥३०॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥३६॥३७॥३८॥३९॥४०॥४१॥४२॥४३॥४४॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपञ्चमोऽध्यायः ॥८८॥ ॥७॥ दृष्ट्वेति ॥१॥२॥३॥४॥५॥६॥७॥

महोदरं महेष्वासं नाराचेन स्तनांतरे ॥ विव्याध समरे राजन् सह तोन्यपतद्भुवि ॥ २७ ॥ आदित्यकेतोः केतुं चच्छित्त्वा बाणेन संयुगे ॥ भस्त्रेण भृशतीक्ष्णेन शिरश्चिच्छेदभारत ॥ २८ ॥ बद्धाशिनंततो भीमः शरेणानतपर्वणा ॥ प्रेषयामास संक्रुद्धो यमस्य सदनं प्रति ॥ २९ ॥ प्रदुद्रुवुस्तस्तेन्ये पुत्रास्तव विशांपते ॥ मन्यमाना हितत्सल्यं सभायां तस्य भाषितं ॥ ३० ॥ ततो दुर्योधनो राजा भ्रातृव्यसनकर्षितः ॥ अब्रवीत्तावकान् यो धान् भीमो यं युधिवध्यतां ॥ ३१ ॥ एवमेते महेष्वासाः पुत्रास्तव विशांपते ॥ भ्रातृन्सदृश्यनिहतान् प्रास्मरंस्तहितद्वचः ॥ ३२ ॥ यदुक्तवान् महाप्राज्ञः क्षत्ताहितमना मयं ॥ तदिदं समनुप्राप्तं वचनं दिव्यदर्शिनः ॥ ३३ ॥ लोभमोहसमाविष्टः पुत्रप्रीत्या जनाधिप ॥ न बुध्यसे पुराय तत्तथ्यमुक्तं वचो महत् ॥ ३४ ॥ तथैव च वधार्थाय पुत्राणां पाण्डवो बली ॥ नूनं जातो महाबाहु र्यथा हन्ति स्म कौरवान् ॥ ३५ ॥ ततो दुर्योधनो राजा भीष्ममासाद्य संयुगे ॥ दुःखेन महता विष्टो विललाप सुदुःखितः ॥ ३६ ॥ निहता भ्रातरः शूरा भीमसेनेन मे युधि ॥ यतमानास्तथान्येपि हन्यन्ते सर्वसैनिकाः ॥ ३७ ॥ भवांश्च मध्यस्थतया नित्यमस्मानुपेक्षते ॥ सोऽहं कुपयमा रूढः पश्य दैवमिदं मम ॥ ३८ ॥ एतच्छ्रुत्वा वचः क्रूरं पिता देवव्रतस्तव ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यमब्रवीत्साश्रुलोचनः ॥ ३९ ॥ उक्तमेतन्मया पूर्वद्रोणेन विदुरेण च ॥ गांधार्याच यशस्विन्या तत्त्वं तात न बुद्धवान् ॥ ४० ॥ समयश्च मया पूर्वकृतो वै शत्रुकर्शनः ॥ नाहं युधि नियोक्तव्यो नाप्याचार्यः कथंचन ॥ ४१ ॥ यं हि धार्तराष्ट्राणां भीमो द्रक्ष्यति संयुगे ॥ हनिष्यति रणे नित्यं सत्यमेतद्वीमिते ॥ ४२ ॥ सत्वं राजन् स्थिरो भूत्वारणे कृत्वा दृढां मतिं ॥ यो धयस्वरणे पार्थान् स्वर्गं कृत्वा परायणं ॥ ४३ ॥ न शक्याः पाण्डवा जेतुं सैद्रैरपि सुरासुरैः ॥ तस्माद्युद्धे स्थिरां कृत्वा मतिं युद्धस्वभारत ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपञ्चमोऽध्यायः ॥८८॥ ॥७॥ धृतराष्ट्र उवाच दृष्ट्वामे निहतान् पुत्रान् बहूनेकेन संजय ॥ भीष्मो द्रोणः रूपश्चैव किमकुर्वत संयुगे ॥ १ ॥ अहन्य हनि मे पुत्राः क्षयं गच्छन्ति संजय ॥ मन्येहं सर्वथा सूत दैवेनोपहता भृशं ॥ २ ॥ यत्र मेतनयाः सर्वे जीयन्ते न जयन्त्युत ॥ यत्र भीष्मस्य द्रोणस्य रूपस्य च महात्मनः ॥ ३ ॥ सौमदत्तेश्च वीरस्य भगदत्तस्य चोभयोः ॥ अश्वत्थामस्तथा तात शूराणामनिवर्तिनां ॥ ४ ॥ अन्येषां चैव शूराणां मध्यगास्तनयामम ॥ यदहन्यन्त संग्रामे किमन्यद्वागधेयतः ॥ ५ ॥ न हि दुर्योधनो मंदः पुरा प्रोक्तमबुध्यत ॥ वार्यमाणो मया तात भीष्मेण विदुरेण च ॥ ६ ॥ गांधार्या चैव दुर्मेधाः सततं हितकाम्यया ॥ नाबुध्यत पुरा मोहात्तस्य प्राप्तमिदं फलं ॥ ७ ॥